

Arrest

nr. 277 347 van 14 september 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
 Franklin Rooseveltlaan 348 / 3
 9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die allen verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 11 mei 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juli 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat K. STOROJENKO en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die allen verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 12 oktober 2021 België binnen en verzoeken de volgende dag om internationale bescherming. Op 26 april 2022 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de onderscheiden verzoeken kennelijk ongegrond en wordt aan verzoekers internationale bescherming geweigerd. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 27 april 2022 aangetekend worden verzonden aan verzoekers.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker), luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine afkomstig uit Tbilisi. Uw vader had een zaak die in 2016 zonder reden of uitleg werd gesloten door de belastinginspectie. In de nacht van 22 op 23/09/2020 werd u opgebeld door uw moeder. Ze zei dat uw vader in het hospitaal lag en u dringend moest komen. U vernam er dat uw vader zwaar was geslagen en een hersenbloeding had. Hij werd geopereerd maar kwam te overlijden. Een maand na zijn dood werd u op terugweg van uw werd aangesproken door vier mannen in politie uniform. Ze zeiden dat u moest meekomen en ze vrachten u naar de begraafplaats Koekia. U werd er door hen bedreigd. Ze zeiden dat uw vader 140.000\$ aan schulden had en u die terug diende te betalen of dat ze anders u en uw gezin gingen vermoorden zoals ze u vader vermoord hadden. U werd in elkaar geslagen. U vertelde uw vrouw bij thuiskomst niet wat er was gebeurd. Toen ze blauwe plekken op uw lichaam zag zei u dat u met vrienden had gevochten. Een maand later gebeurde dit opnieuw. Ze zeiden dat u maar uw huis moest verkopen om de schuld af te betalen. Toen uw vrouw u vroeg wat er was gebeurd zei u dat ze zich niet moest bemoeien. Nog een maand later gebeurde dit opnieuw. Deze keer werd u naar opslagplaats meegenomen, bedreigd en wederom geslagen. Deze keer vertelde u aan uw vrouw wat er was gebeurd. Op 23 of 24 januari 2021 werd u opnieuw door deze mannen meegenomen. Deze keer werd u naar een veld gebracht en heel hard geslagen. Hierna stopte u een auto en u vroeg de chauffeur naar het hospitaal nr. 10 te brengen. U belde uw vrouw op die u kwam ophalen waarna jullie besloten het land te verlaten. Op 31/01/2021 reisde u per vliegtuig naar Polen. U vond er werk. Na anderhalve maand belde uw moeder u die u zei dat mannen bij haar waren langsgeslagen op zoek naar u. U liet uw moeder overkomen naar Polen. Op 10/10/2021 werd u er door drie Georgiërs in elkaar geslagen en bedreigd. Ze zeiden dat ze u waar dan ook zouden vinden. Op 12/10/2021 ging u met uw vrouw M., N. (O.V. x.xxx.xxx) en moeder S., R. (O.V. x.xxx.xxx) naar België waar jullie de volgende dag een verzoek om internationale bescherming indienden. U bent in het bezit van de volgende documenten: uw identiteitskaart en deze van uw vrouw, jullie huwelijksakte, de overlijdensakte van uw vader, een bewijs van registratie in het handelsregister, een ontvangstbewijs van de administratieve dienst met als onderwerp 'schrapping uit het register', een antwoord van de belastinginspectie op een klacht van uw vader, en enkele foto's.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat uw problemen verband houden met één van de criteria voorzien in de Vluchtelingenconventie. U verklaarde namelijk (CGVS p. 5-6, 10) vervolging te vrezen van personen die zich uitgaven politiemannen te zijn, die stelden dat ze uw vader hadden vermoord, en eisten dat u de schuld die uw vader had aan hen zou terugbetalen. U haalt in uw relaas geen feiten aan die getuigen van een vervolging omwille van uw ras, nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging, of het feit dat u zou behoren tot een bepaalde sociale groep. Aldus ressorteren de door u aangehaalde problemen niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Evenmin kan u aannemelijk maken dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de

Vluchtelingenconventie, noch om andere redenen, niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Er moet immers worden vastgesteld dat u nooit een poging heeft ondernomen om nationale bescherming te verkrijgen na de door u beweerde moord op uw vader en de gewelddadige aanvallen op u, waardoor u met dergelijke handelwijze absoluut niet aantoont dat de overheid in uw land van herkomst onwillig is om bescherming te verlenen. U verklaart hieromtrent (CGVS p. 7 & 9 & 11) dat u door mannen in politie uniform werd bedreigd, dat ze u zeiden dat ze van de politie waren en hetzelfde met u en uw gezin zouden doen als met uw vader, dat als een misdrijf wordt gepleegd door de politie ze zelf geen onderzoeken zullen uitvoeren, en dat u schrik had de situatie erger te maken indien u dit zou aanklagen. Uit uw verklaringen blijkt echter ook (CGVS p. 8-10) dat de personen die u belaagden gekleed waren in een politie uniform maar nooit hun identiteit aan u hebben onthuld, dat ze hun rang noch de politiedienst waarvoor ze werkten hebben bekend gemaakt, dat ze altijd gemaskerd waren en geen politiebadege toonden noch in een politiewagen reden. Gevraagd of het dan niet mogelijk is dat deze personen zich uitgaven voor politiemannen maar dit eigenlijk niet waren, verklaart u (CGVS p. 10) dit niet te weten maar dat dit misschien mogelijk is, dat dergelijke politie uniformen er zonder problemen in jullie stad kunnen worden gekocht, en dat u dus niet kan zeggen of ze daadwerkelijk van de politie waren of niet. Ook uw vrouw (CGVS vrouw p. 10) verklaart dat uw belagers u nooit enig document of identiteitsbewijs hebben getoond, dat de politie uniformen er op de markt kunnen worden gekocht, dat dit niet verboden is, en dat u aldus niet met zekerheid kan zeggen of ze effectief politiemannen waren. Bijgevolg kan er verwacht worden dat u toch een poging zou ondernomen hebben om de bescherming van uw overheid in te roepen. Zelfs indien uw belagers effectief voor de politie werkten moet worden opgemerkt dat handelingen van individuele ambtenaren van veiligheidsdiensten niet kunnen worden gelijkgesteld met een georganiseerde vervolging en/of het toebrengen van ernstige schade door de Staat of op het niveau van de Staat. Een dergelijk persoon is geen vertegenwoordiging van het hele machtsapparaat van Georgië en derhalve volstaat uw uitleg niet om het niet inroepen van bescherming van de autoriteiten te rechtvaardigen. Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker verwacht worden dat hij redelijke pogingen onderneemt om bescherming in eigen land te verkrijgen, wat in casu niet het geval was.

Er dienen verder ook de nodige bedenkingen te worden gemaakt m.b.t. de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Zo blijkt uit uw verklaringen dat (CGVS p. 5-6) uw vader na een aanval op hem kwam te overlijden aan een hersenbloeding. Hierna werd u op gewelddadige wijze gevisieerd door mannen in politie uniform die zeiden dat uw vader een schuld van 140.000\$ had die u diende terug te betalen of dat u en uw gezin

anders hetzelfde zouden meemaken als uw omgekomen vader. Uw moeder verklaart ook (schriftelijke verklaring vraag 2) dat uw vader tijdens de zomer van 2019 in zijn wagen werd aangevallen, dat hij heel hard werd geslagen met een matrak, dat hij snijwonden had en veel bloed verloor, dat zijn neus was gebroken, dat ook zij door zijn belagers was geslagen op haar arm, dat hij hierna in een ziekenwagen naar het hospitaal werd gebracht, en dat de politie ook ter plaatse kwam. Er moet echter worden vastgesteld dat u noch uw moeder hieromtrent geen objectieve bewijsstukken kunnen voorleggen. De door u voorgelegde overlijdensakte vermeld geen doodsoorzaak. Redelijkerwijze mag echter verwacht worden dat indien uw vader werd vermoord, dat hij eerder op gewelddadige wijze was aangevallen, en dat u viermaal op gewelddadige wijze werd geïdoleerd met een hospitalisatie tot gevolg, u toch enige bewijskrachtige stukken zou kunnen voorleggen. Het ontbreken van ieder begin van bewijs hieromtrent, terwijl dit toch redelijkerwijze mag worden verwacht, houdt reeds een ernstige negatieve indicatie in met betrekking tot de aannemelijkheid van uw relaas.

Temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat u in Georgië weldegelijk zulke bewijsstukken had kunnen bekomen. M.b.t. de dood van uw vader verklaart u immers (CGVS p. 8) dat als iemand komt te overlijden in het hospitaal de doodsoorzaak wordt nagegaan, dat er een expertise wordt opgesteld binnen de maand, en dat dit misschien ook is gebeurd bij de dood van uw vader. Gevraagd waarom u deze medische expertise niet kan voorleggen, stelt u dat er niet om bent gegaan omdat u na de dood van uw vader niet meer in de buurt van dit hospitaal wou komen. Deze motivering kan uiteraard niet worden aanvaard. U had immers aan iemand anders (bv. de advocaat van uw vader) kunnen vragen om dit rapport van de medische expertise in het hospitaal te gaan oppikken of u had het hospitaal kunnen vragen om u het rapport per post of mail te bezorgen. Een dergelijke houding duidt op een gebrek aan interesse dat niet in overeenstemming kan worden gebracht met de door u verklaarde vervolgingsvrees.

Meer nog, gevraagd of het hospitaal de politie op de hoogte heeft gebracht dat uw vader was overleden nadat hij zwaar was geslagen, stelt u (CGVS p. 7) dit niet te weten, dat u dit niet gevraagd heeft en u na zijn overlijden helemaal de kluts kwijt was. Het is plausibel dat de dood van uw vader een emotionele impact op u had, maar het is compleet onaannemelijk dat u zijn moord niet zou willen aanklagen hebben. Gevraagd of u dan zelf de politie op de hoogte heeft gebracht dat uw vader door slagen was overleden, antwoordt u ontkennend. Verder gevraagd waarom u dit niet heeft gedaan, verklaart u dit niet te weten. Ook wat uw hospitalisatie betreft nadat u in januari 2020 was geslagen verklaart u (CGVS p. 10-11) dat u aan het medisch personeel niet zei dat u geslagen was, dat ze dit niet vroegen aan u. Gevraagd waarom u niet zei dat u was aangevallen, stelt u dit niet te weten, dat u daar toen niet aan heeft gedacht. Er moet opgemerkt worden dat deze antwoorden dermate laconiek en weinig doorleefd overkomen dat de aannemelijkheid van uw beweringen verder op zwaarwichtige wijze wordt ondermijnd.

Het is ook merkwaardig dat u noch uw vrouw melding maken van de gewelddadige aanval op uw vader tijdens de zomer van 2019, zoals deze werd aangehaald in de schriftelijke verklaringen van uw moeder. Aangezien het een soortgelijke aanval betreft zoals u die zou hebben ondergaan, m.n. een aanval door mannen in politie uniform, kan er verwacht worden dat jullie dit zouden aanhalen in jullie relaas. Ook deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweringen.

Er kan ook niet aan voorbijgegaan worden dat u na uw vlucht uit Georgië op 31/01/2021 tot 10/10/2021 in Polen heeft verbleven zonder dat u er een verzoek om internationale bescherming indiende. Gevraagd waarom u er geen verzoek indiende verklaart u aanvankelijk (CGVS p. 5) dit niet te weten. Later verklaart u (CGVS p. 6) dat u dacht dat uw belagers u er niet zouden vinden en dat toen u op 10/10/2021 er door drie Georgiërs werd aangevallen besloot Polen te verlaten en in België een verzoek in te dienen, hetgeen u op 12/10/2021 deed. Een dergelijke houding toont aan dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt finaal de ernst en de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees. Een werkelijke vrees voor vervolging houdt immers in dat men zich zo snel mogelijk in veiligheid wenst te brengen en dus ook onmiddellijk de bescherming van de autoriteiten inroept van zodra dit mogelijk is. Wat de foto's betreft die zouden aantonen dat u na een aanval in Polen medische zorgen kreeg, moet worden opgemerkt dat uit deze foto's niet kan worden afgeleid dat u toen medische zorgen nodig had nadat u er was aangevallen.

U en uw moeder halen ook aan (CGVS p. 4-5; schriftelijke verklaring moeder vraag 4) dat uw vader een zaak had die in 2016 zonder reden of uitleg werd gesloten door de belastinginspectie. Ter ondersteuning hiervan legt u een bewijs dd. 13/12/2010 van registratie in het handelsregister, een ontvangstbewijs dd. 17/11/2016 van de administratieve dienst met als onderwerp 'schrapping uit het register', en een antwoord dd. 09/09/2017 van de belastinginspectie op een klacht van uw vader. Gevraagd of er een verband is met jullie verzoek om internationale bescherming verklaart u (CGVS p. 8) dit niet te weten maar dat u denkt

van wel. Bij verdere bevraging verklaart u dat de zaak toen zonder enige reden of bewijs werd afgenomen, dat er niks werd gezegd, dat u werd gezocht en bedreigd door die politiemensen, dat u dit één systeem vindt. Met dergelijke vage verklaringen legt u echter geen causaal verband tussen de sluiting van de zaak van uw vader door de belastingdienst en de bedreigingen die u kreeg om een schuld van uw vader af te betalen. U weet ook niet waarom uw vader meende dat diens zaak onterecht werd gesloten en u heeft dit evenmin aan hem gevraagd. U weet niet of uw vader wat betreft de sluiting van zijn zaak nog elders klacht heeft ingediend of dat toen hij geen gehoor kreeg bij de belastingdienst hiertegen bij een hogere overheidsinstantie in beroep is gegaan. De door u voorgelegde documenten scheppen ook geen duidelijkheid. De twee bewijzen tonen louter de registratie en schrapping van een zaak aan, zonder meer. Uit het antwoord van de belastingdienst blijkt louter dat ze uw vader melden dat ze nog geen antwoord hebben kunnen geven op zijn klacht omdat ze hun achterstand chronologisch aan het verwerken zijn. Indien u daadwerkelijk meer had willen weten over de problemen die uw vader kende en of die verband houden met uw beweerde problemen, had u toch kunnen contact opnemen met diens advocaat en boekhouder die uw vader blijkens uw verklaringen jarenlang hebben bijgestaan (CGVS p. 5). Ook hier moet besloten worden dat uw houding dermate nalatig is hetgeen niet te rijmen valt met de door u verklaarde vervolgingsvrees.

De overige door u voorgelegde documenten (uw identiteitskaart en deze van uw vrouw, jullie huwelijksakte) bevatten persoonsgegevens die niet worden betwist.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de tweede verzoekende partij (hierna: eerste verzoekster), luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine afkomstig uit Tbilisi. Op 31/01/2021 heeft u uw land van herkomst verlaten en reisde u per vliegtuig naar Polen. Op 13/10/2021 heeft u samen met uw man K., A. (O.V. x.xxx.xxx) en schoonmoeder S., R. (O.V. x.xxx.xxx) in België een verzoek om internationale bescherming ingediend. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek tot internationale bescherming integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw man werden aangehaald.

Uw man verklaart het volgende:

"(...)." "

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

U baseert uw verzoek tot internationale bescherming op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw man K., A. (O.V. x.xxx.xxx). In het kader van het door hem ingediende verzoek tot internationale bescherming heb ik zijn verzoek ongegrond verklaard. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw man hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing:

"(...)."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

"(...)"

1.4. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de derde verzoekende partij (hierna: tweede verzoekster), luidt als volgt:

"(...)"

A. Feitenrelaas

U bent een Georgische staatsburger van Georgische origine. Uit uw schriftelijke verklaringen blijkt dat u in de zomer van 2019 met uw man in de auto op weg was naar huis. Aan een kruispunt stopte er een donkere wagen voor jullie. Er kwam een persoon naar buiten en uw man wou naar buiten gaan maar hij werd tegengehouden en geslagen. Er kwam nog een tweede persoon naar buiten die ook uw man begon te slaan. Beiden hadden een zwart politie uniform. U ging ook naar buiten. Uw man slaagde erin om uit de auto te stappen en sloeg een van zijn belagers. De andere belager liep naar zijn auto en haalde een matrak boven. Uw man wou de sleutels uit hun wagen halen zodat ze niet zouden weggrijden. Ze belette hem dit te doen en uw man werd heel hard geslagen met de matrak op zijn hoofd en neus. U wou de man met de matrak tegenhouden maar hij sloeg u op uw rechterschouder en duwde u waardoor u op uw rug op de grond viel. Anderen kwamen tussen en jullie belagers reden weg. Uw bloes was volledig besmeurd met het bloed van uw man. Hij had snijwonden op zijn hoofd en voorhoofd door de slagen. Hij had veel bloed verloren. Iemand belde de ziekenwagen en ook de politie kwam. De politie heeft niks gedaan. Het incident vond plaats tegenover de Litouwse ambassade en er waren veiligheidscamera's. De politie zei dat ze het zouden oplossen en de ziekenwagen voerde uw man weg naar het ziekenhuis. De neus van uw man was gedeeltelijk gebroken en u had een blauwe plek op uw rechterarm door de slag. U heeft hierna de politie niet meer gezien. Uw man werd geslagen door politie in uniform waardoor jullie geen klacht konden indienen bij de politie. Uw man vertelde niet al zijn problemen aan u. De belastingdienst heeft alles van jullie afgenomen, alles waar u en uw man voor hebben gewerkt. Op 23/09/2020 werd uw man vermoord. Tot aan de dood van uw man heeft u geen persoonlijke problemen meer gehad. Uw zoon kreeg ook problemen met de politie en hij kon ook geen klacht indienen. Uw zoon en schoondochter vertrokken naar Polen. Op een dag was u thuis en u hoorde iemand vragen naar uw zoon. U ging naar

buiten en zag er twee mannen staan. Ze waren groot en sterk gebouwd. Ze waren in burger en u vond dat ze er verdacht uitzagen. U zei dat uw zoon niet thuis was. Uw zoon en schoondochter vroegen u naar Polen te komen. Daar hebben ze u alles verteld. Op 13/10/2021 diende u samen met uw zoon K., A. (O.V. x.xxx.xxxx) en schoondochter M., N. (O.V.x.xxx.xxx) een verzoek om internationale bescherming in België in.

B. Motivering

Artikel 57/5ter, §2, 2° van de Vreemdelingenwet stelt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing kan nemen over het verzoek om internationale bescherming zonder de verzoeker minstens eenmaal op te roepen voor persoonlijk onderhoud, indien hij van oordeel is dat de verzoeker niet persoonlijk kan gehoord worden als gevolg van blijvende omstandigheden waarop hij geen invloed heeft.

In casu oordeelde de Commissaris-generaal dat u omwille van psychische problemen niet persoonlijk gehoord kan worden. Dit blijkt uit de medische attesten dd. 17/11/2021 en 20/01/2022, de mail dd. 19/11/2021 van het Rode Kruis Vlaanderen, en de mail van uw advocaat mr. Storojenko dd. 08/02/2022 nadat u was opgeroepen voor uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat voorzien was om plaats te vinden op 14/02/2022.

Indien geen persoonlijk onderhoud plaatsvindt omwille van blijvende omstandigheden waarop de verzoeker geen invloed heeft, moet het Commissariaat-generaal redelijke inspanningen leveren om de verzoeker de kans te bieden de nodige informatie in verband met zijn verzoek om internationale bescherming te verstrekken. In casu werd op 21/02/2022 per aangetekend schrijven een verzoek om inlichtingen verstuurd naar uw gekozen woonplaats.

Na grondige analyse van de antwoorden op dit verzoek om inlichtingen en van het geheel van de overige elementen in uw administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat u uw verzoek tot internationale bescherming baseert op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw zoon K., A. (O.V. x.xxx.xxx). In het kader van het door hem ingediende verzoek tot internationale bescherming heb ik zijn verzoek ongegrond verklaard. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw zoon hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing:

“(…).”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

(…)”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 57/6/1, § 1, en 62, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekers halen vooreerst aan dat tweede verzoekster een bijzonder kwetsbaar profiel heeft omwille van haar psychologische problemen, dewelke een sterke impact hebben op haar capaciteit om gehoord

te worden. Hieromtrent werden medische attesten van 17 november 2021 en van 29 november 2021 voorgelegd. Op 20 januari 2022 werd tweede verzoekster doorverwezen naar een psychiater. Er is op heden nog geen diagnose met betrekking tot de psychische problemen van tweede verzoekster. Verzoekers werpen op dat het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekster, niet betwist dat tweede verzoekster niet gehoord kon worden omwille van omstandigheden buiten haar wil. Zij betogen dat het kwetsbaar profiel van tweede verzoekster er niet alleen voor zorgt dat er sprake is van bijzondere procedurele noden of een onmogelijkheid om gehoord te worden, maar dat dit vooral een impact heeft op haar weerbaarheid en *coping*-vaardigheden, die ervoor zorgen dat zij niet in staat is om de nodige stappen te zetten in Georgië in haar zoektocht naar bescherming tegen de personen die haar echtgenoot en vervolgens haar zoon, verzoeker, viseren. Volgens verzoekers houdt het commissariaat-generaal hier in de motivering geen rekening mee.

Met betrekking tot de toepassing van het Verdrag van Genève en de motivering dat de voorgehouden problemen geen verband houden met één van de criteria vervat in dit verdrag, werpen verzoekers op dat het commissariaat-generaal geen zorgvuldig onderzoek heeft gevoerd door zomaar aan te nemen dat de belagers geen echte politieagenten zouden zijn. Er wordt geen rekening gehouden met verzoekers verklaringen, waaruit niet afgeleid kan worden dat verzoekers vader en vervolgens verzoeker zelf niet door de politie zouden zijn bedreigd. Verzoeker verklaarde dat hij steeds werd geslagen door mannen in politie-uniform en vervolgens stelt hij dat niet uitgesloten kan worden dat deze mannen effectief bij de politie werken. Eerste en tweede verzoekster verklaarden dan weer duidelijk dat verzoeker werd geslagen door mensen in politie-uniform. Het is volgens verzoekers dan ook niet onredelijk om aan te nemen dat verzoeker door politieagenten werd bedreigd en geslagen. Verzoekers opperen verder dat zij deel uitmaken van een specifieke sociale groep onder artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers vader was een zelfstandig ondernemer die niet afhankelijk was van de overheid en die niet onder hun invloed stond. Daarnaast hadden verzoekers een iets gunstigere financiële positie dan andere Georgiërs. Onafhankelijke zakenmensen kunnen een bedreiging vormen voor de Georgische overheid en volgens verzoekers is de afpersing van succesvolle ondernemers schering en inslag in Georgië en is er voor deze sociale groep geen bescherming mogelijk. Verzoekers zijn dan ook van mening dat hun problemen, omwille van hun specifiek profiel, wel degelijk vallen onder het Verdrag van Genève. In ondergeschikte orde menen zij dat zij wel in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming.

Met betrekking tot de in Georgië aanwezige beschermingsmogelijkheden herhalen verzoekers dat zij allen tijdens het persoonlijk onderhoud en in de schriftelijke verklaring verklaarden dat zij geen klacht bij de politie durfden indienen omdat ze bedreigd werden door mensen van de politie zelf. Er kan volgens verzoekers niet uitgesloten worden dat de belagers en de personen die verzoekers vader hebben vermoord en verzoeker vervolgens bedreigden wel degelijk van de politie waren. Het is volgens hen onzorgvuldig ervan uit te gaan dat de betrokkenen niet voor de politie zouden werken. Verder merken zij op dat het commissariaat-generaal geen rekening houdt met de slechte psychologische toestand van tweede verzoekster en dat diens kwetsbare profiel een impact heeft op haar capaciteit om bescherming te zoeken bij de Georgische autoriteiten. Zij is ernstig getraumatiseerd door het overlijden van haar echtgenoot en kan zich hierdoor niet tot de politiediensten wenden. Het commissariaat-generaal houdt volgens verzoekers simpelweg geen rekening met het feit dat tweede verzoekster simpelweg de mentale weerbaarheid niet heeft om voor haar rechten op te komen of om bescherming te zoeken. Uit de COI Focus "*Georgië. Algemene situatie*" d.d. 24 februari 2022 blijkt bovendien dat, ondanks alle hervormingen, het gerechtelijk apparaat zeer beïnvloedbaar is en de graad van corruptie in Georgië zeer hoog is. Uit voormelde COI Focus volgt volgens verzoekers dat het gerechtelijk apparaat in Georgië niet onafhankelijk is. Bovendien handelen de ordehandhavers en de gerechtelijke instanties die het gerechtelijk onderzoek moeten voeren in een klimaat van straffeloosheid. Nog volgens verzoekers is er informatie beschikbaar waarin wordt gesteld dat het gerechtelijk onderzoek niet onpartijdig wordt gevoerd. Hieruit volgt dat verzoekers geen klacht konden indienen bij de politie omdat verzoeker door de politie werd bedreigd en dat het dan ook duidelijk geen zin had om zich te richten tot de instantie die het handelen van de ordediensten moet controleren, de *State Inspector's Office*, die zonder transparant debat in december 2021 werd opgedoekt. Verzoekers halen verder nog aan dat uit voormelde COI Focus blijkt dat het aantal meldingen van niet onderzochte zaken omwille van heersende corruptie jaarlijks stijgt. Verzoekers besluiten dat uit de algemene situatie en de elementen eigen aan het dossier blijkt dat zij geen effectief rechtsmiddel voorhanden hadden en dat hen bijgevolg niet kan worden verweten dat zij zich niet tot de Georgische autoriteiten hebben gewend om bescherming te vragen.

Met betrekking tot de afwezigheid van bewijzen over de moord op verzoekers vader, werpen verzoekers op dat het commissariaat-generaal geen rekening houdt met het feit dat de originele overlijdensakte van

verzoekers vader wel degelijk een begin van bewijs vormt van het gewelddadig overlijden. Verzoekers verklaringen komen bovendien overeen met de datum van overlijden van zijn vader en zijn hierin consistent. Verder zijn er geen tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoekers voor wat de moord op verzoekers vader betreft. Daarnaast, zo stellen verzoekers, werd ook een begin van bewijs neergelegd van het feit dat de onderneming van verzoekers vader werd gesloten en dat hij klachten had ingediend om duidelijkheid te krijgen in verband met de situatie van zijn ondernemingen. Verzoeker verklaarde dat hij volledig van de kaart was door de dood van zijn vader en dat hij hierdoor niet de nodige stappen kon zetten om bewijzen te verzamelen met betrekking tot het overlijden. Hij vond de kracht niet om het lichaam van zijn vader op te halen in het ziekenhuis. Het verzamelen van bewijzen was het laatste waar verzoeker op dat moment aan dacht. Hij werd toen ook nog niet persoonlijk bedreigd, laat staan dat hij de intentie had om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. De verklaringen van eerste verzoekster, zijn echtgenote, spreken dit niet tegen. Verder wordt gesteld dat tweede verzoekster, die op heden nog steeds ernstig getraumatiseerd is en psychische problemen heeft, bij het overlijden van haar echtgenoot er zeer slecht aan toe was en dat ook zij hierdoor geen stappen heeft ondernomen om bewijzen te verzamelen. Voorts halen verzoekers aan dat verzoeker ook geen bewijzen heeft kunnen bekomen met betrekking tot de laatste aanval van 23 of 24 januari 2021. Hij verklaarde dat het ongeveer een week duurt tot men de medische rapporten van het ziekenhuis heeft en dat hij en tweede verzoekster meteen het land verlaten hadden op 31 januari 2021. Verzoeker kon zich hierdoor niet tot de politie wenden om een klacht in te dienen. Verzoekers besluiten dat zij wel degelijk een plausibele verklaring geven voor het ontbreken van documentaire bewijzen met betrekking tot de moord op verzoekers vader en dat zij op dit punt, overeenkomstig artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, het voordeel van de twijfel dienen te krijgen.

Met betrekking tot het incident in de zomer van 2019, waarin tweede verzoekster en haar echtgenoot betrokken waren en waarvan verzoeker en eerste verzoekster geen melding maakten bij het commissariaat-generaal, halen verzoekers aan dat het commissariaat-generaal geen rekening houdt met de psychologische toestand van tweede verzoekster, die, zoals is aangetoond en door het commissariaat-generaal werd erkend, duidelijk psychologische problemen heeft. De voorgelegde medische attesten stellen dat er sprake is van een ernstige teruggetrokkenheid en depressie en zij ook lijdt aan spraakverwarring. Uit de verklaringen van verzoekers blijkt luidens het verzoekschrift dat er in Georgië geen goede communicatie was tussen verzoekers voor wat hun problemen betreft. Tweede verzoekster was niet op de hoogte van de problemen van verzoeker, haar zoon, en heeft er ook in haar schriftelijke verklaring niet over verteld. Zij vertelde alleen over haar persoonlijke problemen, meer bepaald het incident in de zomer van 2019 en het feit dat er vlak voor haar vertrek naar Polen personen naar verzoeker kwamen vragen. Het feit dat tweede verzoekster niets verklaard heeft over de problemen van haar zoon, wordt niet weerhouden als element dat de geloofwaardigheid van verzoekers zou ondermijnen. Het is volgens verzoekers dan ook niet redelijk om verzoeker en eerste verzoekster kwalijk te nemen dat zij het incident in de zomer van 2019 niet hebben vermeld. Het incident vond plaats voor hun huwelijk, waardoor aangenomen kan worden dat eerste verzoekster hiervan niet op de hoogte was. Ook verzoeker zelf was niet op de hoogte van dit incident aangezien zijn ouders hem dit niet hebben verteld. Na de dood van verzoekers vader ging de psychische toestand van tweede verzoekster ernstig achteruit, waardoor zij haar zoon niet had ingelicht over dat incident. Verzoekers werden ook niet geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid en hadden bijgevolg geen kans om hiervoor een duidelijke uitleg te geven. Verzoekers besluiten dat het commissariaat-generaal zich onredelijk opstelt en bovendien gebruik maakt van een tegenstrijdige motivering. Het feit dat verzoeker de problemen van zijn moeder, tweede verzoekster, niet vermeldde, zou de geloofwaardigheid ondermijnen, terwijl het feit dat tweede verzoekster de problemen van haar zoon niet vermeld heeft, geen problemen oplevert in het kader van de geloofwaardigheid.

Met betrekking tot het verblijf in Polen, waar zij van 31 januari 2021 tot 10 oktober 2021 verbleven zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen, wat volgens het commissariaat-generaal hun vrees voor vervolging ondermijnt, werpen verzoekers op dat geen rekening wordt gehouden met hun verklaringen en de elementen in het dossier. Verzoekers voeren aan dat verzoeker, na de vierde aanval op zijn persoon op 23 of 24 januari 2021, begrepen had dat hij zo snel mogelijk het land moest verlaten, waarop hij voor zichzelf en eerste verzoekster een ticket boekte voor een vlucht naar Polen op 31 januari 2021, zijnde het enige land dat open was voor Georgiërs omwille van de coronacrisis. Verzoeker dacht initieel dat hij beschermd was tegen de Georgische politiemannen omdat hij zich buiten het grondgebied bevond. Verzoekers waren ook niet op de hoogte van de te volgen procedures en dachten in Polen in veiligheid te zijn. Verzoekers verlieten Polen op de dag dat verzoeker door drie Georgiërs werd aangevallen en geslagen, en waarvan verzoekers foto's neerlegden van de verwondingen en behandelingen in het ziekenhuis, en verzochten daags na aankomst in België om internationale bescherming. Zij voeren aan dat het, gelet op de voorgelegde bewijzen en de snelheid waarmee zij Polen

verlieten, geloofwaardig is dat verzoeker in Polen werd aangevallen. Verzoekers besluiten dat het niet aanvragen van internationale bescherming in Polen hun vrees voor vervolging niet ondermijnt.

Met betrekking tot de beperkte kennis van verzoeker over de sluiting van de zaak van zijn vader en diens problemen, de beperkte stappen om zich hierover te informeren en het gebrek aan causaal verband tussen de sluiting van de zaak en de aanval op verzoeker, opperen verzoekers dat het commissariaat-generaal wederom geen rekening houdt met de verklaringen van verzoekers en de elementen van het dossier. Verzoeker legde eerlijke verklaringen af en is niet bang om genuanceerde antwoorden te geven. Hij denkt inderdaad dat er een verband is tussen de sluiting van zijn vaders zaak en de aanval op zijn persoon. Hij stelt dat hij verklaarde dat het sluiten van de zaak zonder reden en de belaging door de politie wel degelijk een systeem is en dat de aanvallers hem bovendien meedeelden dat hij de schulden van zijn vader moet afbetalen en dat indien hij dit niet zou doen, zij ook hem en zijn gezin zouden vermoorden. Verzoeker had dan ook alle redenen om aan te nemen dat er een causaal verband was tussen de sluiting van de zaak van zijn vader en zijn persoonlijke problemen. Het commissariaat-generaal focust zich volgens verzoekers enkel op bepaalde verklaringen van verzoeker en laat de andere onderbelicht. Verzoekers vader was bovendien zeer gesloten over zijn onderneming en was van mening dat zijn familieleden zich niet met zijn zaken moeten bemoeien of zich erover zorgen moeten maken. Het commissariaat-generaal kan verzoeker ook niet ernstig verwijten dat hij niet weet waarom de onderneming van zijn vader gesloten werd, nu zijn vader er zelf nooit is achter gekomen. Verzoeker heeft verder geen nauwe contacten met de boekhouder en advocaat van zijn vader en weet zelfs niet wie de advocaat was, waardoor het geen vanzelfsprekendheid was om deze mensen te contacteren. Ook eerste en tweede verzoekster zijn niet op de hoogte van de redenen waarom de onderneming van verzoekers vader werd gesloten. Zij kregen als vrouw binnen de Georgische maatschappij nog minder informatie dan verzoeker. Uit het traditioneel Georgisch rollenpatroon blijkt dat vrouwen zich niet met zaken moeten bezigheden. Volgens verzoekers gaf verzoeker een geloofwaardige uitleg waarom hij geen documenten kan bekomen met betrekking tot de sluiting van de onderneming van zijn vader en bestaat er wel degelijk een causaal verband tussen de moord op zijn vader en de aanval op zijn persoon. Het commissariaat-generaal schendt volgens verzoekers dan ook het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht door niet met alle verklaringen rekening te houden.

2.1.2. Verzoekers vragen de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in hoofdorde om hen als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen.

2.2. Stukken

Ter staving van hun betoog voegen verzoekers volgende stukken bij het voorliggende verzoekschrift:

- medisch attest *d.d.* 17 november 2021 (stuk 4);
- medisch attest *d.d.* 29 november 2021 (stuk 5);
- medisch attest *d.d.* 20 januari 2022 (stuk 6);
- schrijven raadsman *d.d.* 8 februari 2022 (stuk 7);
- vraag om inlichtingen commissariaat-generaal *d.d.* 17 februari 2022 (stuk 8);
- antwoord tweede verzoekster op vraag om inlichtingen (stuk 9);
- bevestiging afspraak bij psychiater voor tweede verzoekster (stuk 10).

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop.

2.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen

op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan inhoudelijke kritiek onderwerpen.

Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.3. Wat de aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM betreft, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.4. De Raad stelt vast dat verzoekers een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 26 april 2022 waarbij hun verzoeken om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure worden behandeld en als kennelijk ongegrond worden beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 december 2020 - opnieuw - werd vastgesteld als veilig land van herkomst en tevens figureert in de *update* van 14 januari 2022 (BS 28 februari 2022).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Georgië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3.5. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoekers *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengen. In de bestreden beslissingen wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoekers geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

2.3.6. Verzoekers verklaren bij een terugkeer naar Georgië de belagers van verzoeker te vrezen, zijnde mannen in politie-uniform die aangaven verzoekers vader vermoord te hebben en bij verzoeker de schuld van zijn vader, 140.000 dollar, kwamen opeisen en die verzoeker vier keer hebben aangevallen. Eerste en tweede verzoekster baseren hun verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als deze aangehaald door verzoeker.

Blijkens de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, blijkt (i) nergens uit zijn verklaringen dat de door hem voorgehouden problemen verband houden met één van de criteria, voorzien in het Verdrag van Genève. Evenmin (ii) wordt aannemelijk gemaakt dat hij omwille van één van de redenen, zoals bepaald in het Verdrag van Genève, noch om andere redenen, niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen. Zo heeft verzoeker nooit een poging ondernomen om nationale bescherming te verkrijgen na de door hem beweerde moord op zijn vader en de gewelddadige aanvallen op zijn persoon. Verder (iii) worden ook bedenkingen gemaakt met betrekking tot de geloofwaardigheid van het relaas. Zo ligt er geen begin van bewijs voor dat verzoekers vader vermoord zou zijn, is het compleet onaannemelijk dat men de moord niet heeft willen aanklagen en is het merkwaardig dat verzoeker, noch eerste verzoekster, melding maakten van de gewelddadige aanval op verzoekers vader in de zomer van 2019, zoals aangehaald in de schriftelijke verklaringen van tweede verzoekster. Voorts (iv) kan er ook niet aan voorbijgegaan worden dat er in Polen, waar verzoekers lange tijd verbleven, niet om internationale bescherming is verzocht. Tot slot (v) is het merkwaardig dat verzoeker niet weet waarom de zaak van verzoekers vader onterecht gesloten zou zijn, blijkt er geen causaal verband tussen de sluiting van deze zaak en de bedreigingen die verzoeker kreeg om een schuld van zijn vader af te betalen en is verzoekers houding dermate nalatig en valt deze niet te rijmen met de door hem verklaarde vervolgingsvrees.

2.3.7. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekers in het voorliggende verzoekschrift geen ernstige poging ondernemen om de motieven, op grond waarvan besloten wordt dat zij geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen, die pertinent, terecht en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekers toe om voormelde motieven aan de hand van concrete elementen in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter geheel in gebreke blijven. Verzoekers komen immers in wezen niet verder dan het herhalen van hun eerder afgelegde verklaringen, het poneren van blote beweringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Hiermee slagen zij er niet in om de motivering in de bestreden beslissingen dienaangaande te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

2.3.8. Vooreerst kunnen verzoekers niet worden bijgetreden waar zij stellen dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de psychische toestand van tweede verzoekster, waaruit zij een bijzonder kwetsbaar profiel afleiden. Immers, uit de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekster, blijkt genoegzaam dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de psychische problemen van tweede verzoekster, zoals deze blijken uit de medische attesten van 17 november 2021 en 20 januari 2022, de mail van het Rode Kruis Vlaanderen van 29 november 2021 en de mail van de advocaat van verzoekers van 8 februari 2022, verstuurd nadat tweede verzoekster was opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal. Deze documenten bevinden zich in het administratief dossier en worden nogmaals, ten overvloede, als stukken bij het verzoekschrift gevoegd (stukken 4-7). Met deze stukken werd echter reeds rekening gehouden en op basis hiervan oordeelde de verwerende partij dat tweede verzoekster omwille van haar psychische problemen niet persoonlijk gehoord kan worden als gevolg van een blijvende omstandigheid waarop zij geen invloed heeft, waarop aan haar op 21 februari 2022 een verzoek om inlichtingen werd verstuurd, zoals uit het administratief dossier, alsook uit hetzelfde bij het verzoekschrift gevoegde stuk 8, blijkt.

Uit artikel 57/5ter, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet volgt dat de commissaris-generaal, wanneer hij van oordeel is dat de verzoeker niet persoonlijk kan worden gehoord als gevolg van blijvende omstandigheden

waarop hij geen invloed heeft, redelijke inspanningen moet leveren om de verzoeker de kans te bieden de nodige informatie in verband met zijn verzoek te verstrekken. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat tweede verzoekster door middel van een vraag om inlichtingen van 21 februari 2022 de mogelijkheid werd geboden om schriftelijk de motieven van haar verzoek om internationale bescherming te verduidelijken, werden haar specifieke vragen gesteld en was zij in de mogelijkheid overtuigingsstukken over te maken aan het commissariaat-generaal. Tweede verzoekster werd aldus gehoord in de zin dat zij de gelegenheid kreeg om haar standpunt op nuttige wijze uiteen te zetten, wat ook schriftelijk kan gebeuren. Verder bepaalt artikel 57/5ter, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk dat het feit dat er geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden in geen geval een negatieve invloed heeft op de bestreden beslissing. Bijgevolg kan worden aangenomen dat de rechten van tweede verzoekster in het kader van haar procedure om internationale bescherming werden gerespecteerd en ook dat tweede verzoekster heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen. Stuk 10, gevoegd bij het verzoekschrift, dat een bevestiging bevat van een afspraak bij een psychiater en het gestelde in het verzoekschrift en bevestigd ter terechtzitting dat thans nog geen diagnose is gesteld, laat niet toe anders te besluiten.

Verzoekers voeren verder aan dat de psychische problemen van tweede verzoekster vooral een impact hebben op haar weerbaarheid en *coping*-vaardigheden, die ervoor zorgen dat zij niet in staat is om de nodige stappen te zetten in Georgië in haar zoektocht naar bescherming tegen de personen die haar echtgenoot en vervolgens haar zoon, verzoeker, viseren, en dat de verwerende partij hier in de motivering geen rekening mee houdt. De Raad stipt te dien einde aan dat geen van de verzoekers, zoals hierna zal blijken, ooit enige stap ondernomen heeft om nationale bescherming te bekomen en dat verzoeksters kwetsbare profiel nog niet verklaart waarom verzoeker en eerste verzoekster zich niet tot de bevoegde autoriteiten in het land van herkomst hebben gewend om hulp en/of bescherming pogen te verkrijgen. Daar komt nog bij dat tweede verzoekster, bij terugkeer naar Georgië, kan rekenen op een netwerk, zijnde haar zoon en schoondochter, verzoeker en eerste verzoekster, waardoor zij niet zelfstandig hulp en/of bescherming moet zoeken.

Volledigheidshalve kan omtrent tweede verzoeksters psychische problemen nog worden opgemerkt dat verzoekers geheel niet aannemelijk maken dat deze problemen in haar hoofde op zich vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin tonen verzoekers middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen, gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1, van de Vreemdelingenwet, geen verband houden met de criteria, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming, en dat tweede verzoekster zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen, zo zij dit zou wensen, dient te richten tot de geëigende procedure.

2.3.9. De Raad treedt de verwerende partij vervolgens bij in de motivering dat de door verzoekers aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria, zoals bepaald in het Verdrag van Genève, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Immers dient te worden vastgesteld dat het gaat om een gemeenrechtelijk conflict. Zo werd aangegeven dat verzoekers vervolging vrezen van personen die zich uitgaven als politieagenten, die stelden dat zij verzoekers vader hadden vermoord en die eisten dat verzoeker de schuld, die zijn vader had, aan hen zou terugbetalen.

Het commissariaat-generaal kan niet verweten worden geen zorgvuldig onderzoek te hebben gevoerd door, zoals verzoekers in het enig middel betogen, zomaar aan te nemen dat de belagers geen echte politieagenten zouden zijn. Immers, uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat zijn belagers, gehuld in politie-uniform, de eerste keer niet aankwamen in een politiewagen, hun identiteit nooit kenbaar maakten, noch kenbaar maakten van welke dienst zij waren of welke hun rang is, geen badge toonden, niet duiden bij wie verzoekers vader precies schulden had of in welke context (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 8-10 en notities persoonlijk onderhoud eerste verzoekster, p. 6). Verzoeker, alsook eerste verzoekster, gaven zelf aan dat het mogelijk was dat het ging om personen die zich voor politiemannen uitgaven en dat een politie-uniform in hun stad zonder problemen kan worden gekocht op de markt (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 10 en notities persoonlijk onderhoud eerste verzoekster, p. 6). Verzoekers werpen alle drie op dat de belagers van verzoeker (alsook deze van verzoekers vader zoals tweede verzoekster in haar schriftelijke opmerkingen aangeeft) in politie-uniform waren, maar op basis van het geheel van de verklaringen, en zeker gelet op de verklaring dat de personen in kwestie zich nooit geïdentificeerd of gelegitimeerd hebben, is het niet

onredelijk om aan te nemen dat de belagers zich uitgaven als politieagenten maar het in werkelijkheid niet waren.

Waar verzoekers betogen dat zij behoren tot de sociale groep van 'succesvolle, onafhankelijke ondernemers', dient te worden opgemerkt dat zij hiermee voorbij gaan aan het begrip 'sociale groep', zoals verduidelijkt in artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet. Zo wordt een groep geacht een specifieke sociale groep te vormen als de leden ervan een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan gewijzigd worden, als zij een kenmerk of geloof delen dat dermate fundamenteel is voor hun identiteit of morele identiteit dat van de betrokkenen niet kan geëist worden dat zij dit opgeven en de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd of als de groep, afhankelijk van de omstandigheden in het land van herkomst, als gemeenschappelijk kenmerk seksuele gerichtheid heeft. De groep van personen 'succesvolle, onafhankelijke ondernemers' beantwoordt niet aan deze definitie. Ten slotte tonen verzoekers evenmin aan dat zij omwille van het behoren tot deze groep niet kunnen rekenen op de bescherming vanwege de Georgische autoriteiten. Hun bewering dat afpersing van succesvolle ondernemers schering en inslag is in Georgië en er voor deze sociale groep geen bescherming mogelijk is, betreft immers een blote bewering die zij op geen enkele wijze staven aan de hand van objectieve informatie.

2.3.10. De Raad wijst er voorts op dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, alsook uit artikel 48/4 van deze wet, die beide vereisen dat de betrokken verzoeker om internationale bescherming zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen.

Uit de landeninformatie waarnaar in de bestreden beslissingen wordt verwezen en die aan het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken, dat alle Georgische burgers in het algemeen hiertoe toegang hebben en dat er sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming en dat reeds verschillende structurele initiatieven zijn genomen en in de praktijk hebben gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht.

De Raad benadrukt verder dat de bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

De Raad onderstreept verder dat in de bestreden beslissingen wordt erkend dat er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of achteruitgang op bepaalde vlakken, maar dat in het algemeen nog steeds gesteld kan worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen kan aangetoond worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. De Georgische autoriteiten nemen redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet en bieden aan hun onderdanen de nodige bescherming en ondersteuning.

Het voorgaande vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat Georgië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3, van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het Verdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming wordt geboden tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het EVRM, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulementbeginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Het is bijgevolg aan verzoekers om aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Georgische overheden wenden om bescherming te vragen. Zij moeten aantonen dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Georgische overheid voor bescherming.

Uit hun verklaringen blijkt dat geen van verzoekers ooit een poging heeft ondernomen om nationale bescherming te verkrijgen, noch na de beweerde moord op verzoekers vader, noch na de in totaal vier gewelddadige aanvallen op de persoon van verzoeker. Zoals hiervoor reeds is gebleken, blijkt dat het niet onaannemelijk is dat de belagers geen politieagenten waren, maar personen die zich daarvoor uitgaven en dat redelijkerwijze kon worden verwacht dat nationale bescherming zou worden gezocht. Te dien einde wordt in de bestreden beslissingen terecht als volgt gesteld:

“Er moet immers worden vastgesteld dat u nooit een poging heeft ondernomen om nationale bescherming te verkrijgen na de door u beweerde moord op uw vader en de gewelddadige aanvallen op u, waardoor u met dergelijke handelswijze absoluut niet aantoonde dat de overheid in uw land van herkomst onwillig is om bescherming te verlenen. U verklaart hieromtrent (CGVS p. 7 & 9 & 11) dat u door mannen in politie uniform werd bedreigd, dat ze u zeiden dat ze van de politie waren en hetzelfde met u en uw gezin zouden doen als met uw vader, dat als een misdrijf wordt gepleegd door de politie ze zelf geen onderzoeken zullen uitvoeren, en dat u schrik had de situatie erger te maken indien u dit zou aanklagen. Uit uw verklaringen blijkt echter ook (CGVS p. 8-10) dat de personen die u belaagden gekleed waren in een politie uniform maar nooit hun identiteit aan u hebben onthuld, dat ze hun rang noch de politiedienst waarvoor ze werkten hebben bekend gemaakt, dat ze altijd gemaskerd waren en geen politiebadge toonden noch in een politiewagen reden. Gevraagd of het dan niet mogelijk is dat deze personen zich uitgaven voor politiemannen maar dit eigenlijk niet waren, verklaart u (CGVS p. 10) dit niet te weten maar dat dit misschien mogelijk is, dat dergelijke politie uniformen er zonder problemen in jullie stad kunnen worden gekocht, en dat u dus niet kan zeggen of ze daadwerkelijk van de politie waren of niet. Ook uw vrouw (CGVS vrouw p. 10) verklaart dat uw belagers u nooit enig document of identiteitsbewijs hebben getoond, dat de politie uniformen er op de markt kunnen worden gekocht, dat dit niet verboden is, en dat u aldus niet met zekerheid kan zeggen of ze effectief politiemannen waren. Bijgevolg kan er verwacht worden dat u toch een poging zou ondernomen hebben om de bescherming van uw overheid in te roepen.”

Verzoekers haalden in hun verklaringen allen aan dat zij uit schrik niet naar de politie durfden stappen, net omdat de belagers voor de politie werkten. In dit verband wordt in de bestreden beslissingen terecht als volgt overwogen:

“Zelfs indien uw belagers effectief voor de politie werkten moet worden opgemerkt dat handelingen van individuele ambtenaren van veiligheidsdiensten niet kunnen worden gelijkgesteld met een georganiseerde vervolging en/of het toebrengen van ernstige schade door de Staat of op het niveau van de Staat. Een dergelijk persoon is geen vertegenwoordiging van het hele machtsapparaat van Georgië en derhalve volstaat uw uitleg niet om het niet inroepen van bescherming van de autoriteiten te rechtvaardigen. Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker verwacht worden dat hij redelijke pogingen onderneemt om bescherming in eigen land te verkrijgen, wat in casu niet het geval was.”

Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat het kwetsbare profiel van tweede verzoekster, die psychologische problemen heeft en die ernstig getraumatiseerd is door het overlijden van haar echtgenoot, een impact heeft op haar capaciteit om bescherming te zoeken bij de Georgische autoriteiten, merkt de Raad opnieuw op dat dit nog niet verklaart waarom verzoeker en eerste verzoekster zich niet tot de bevoegde autoriteiten in het land van herkomst hebben gewend om hulp en/of bescherming pogen te verkrijgen. Ten andere kan tweede verzoekster, bij terugkeer naar Georgië, rekenen op een netwerk,

zijnde haar zoon en schoondochter, verzoeker en eerste verzoekster, waardoor zij niet zelfstandig hulp en/of bescherming moet zoeken.

Verzoekers kunnen zich niet verschuilen achter hun afgelegde verklaringen en zij maken hiermee, noch door de beschermingsmogelijkheden in Georgië op de korrel te nemen en in allerlei bewoordingen kritiek te spuien, geenszins aannemelijk in Georgië alle redelijke van hen te verwachten mogelijkheden tot bescherming te hebben uitgeput.

Verzoekers verwijzen in algemene bewoordingen naar het zeer beïnvloedbare en niet onafhankelijke gerechtelijk apparaat in Georgië, de zeer hoge graad van corruptie en het klimaat van straffeloosheid waarbinnen de ordehandhavers handelen en zij citeren daarbij uit de COI Focus *d.d.* 24 februari 2022, die in het verlengde ligt van de COI Focus *d.d.* 22 november 2021 en waarop de verwerende partij zich baseerde, wat echter niet volstaat om aan te tonen dat zij in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat, of dat het hen in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hier, gelet op de concrete motivering dienaangaande in de bestreden beslissingen die niet wordt ontkracht of weerlegd, in gebreke. Met het algemene betoog in het verzoekschrift dat effectieve bescherming zou ontbreken, brengen verzoekers geen overtuigende feiten of elementen bij waaruit kan blijken dat zij voor de door hen aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep konden doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen bij een terugkeer naar Albanië zouden kunnen doen – op de hulp van en/of de bescherming door de in Georgië aanwezige autoriteiten. Dat het geen zin zou hebben om zich te richten tot de instantie die het handelen van de ordediensten moet controleren, de *State Inspector's Office*, omdat deze in december 2021 is opgedoekt, vermag het algeheel stilzitten van verzoekers niet te verklaren, te meer daar alle aangehaalde incidenten voor dit opdoeken plaatsvonden. In de voormelde COI Focus *d.d.* 24 februari 2022, waarnaar een link is opgenomen in het verzoekschrift, staat in dit verband nog te lezen dat er twee nieuw afzonderlijke instanties in de plaats van de *State Inspector's Office* komen, die instaan voor onderzoek naar machtsmisbruik door ordediensten en monitoring van beschermingsgegevens. Tot slot weze in herinnering gebracht dat in de bestreden beslissingen wordt erkend dat er de laatste jaren sprake is van stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, maar dat in het algemeen gesteld kan worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten en dat er *in casu* geen overtuigende individuele omstandigheden voorliggen die aannemelijk maken dat in het geval van verzoekers geen redelijke overheidsbescherming voorhanden is of dat deze niet toegankelijk is.

Waar internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming, tonen verzoekers derhalve niet aan dat het hen in Georgië aan nationale bescherming ontbreekt en dat het verkrijgen voor hen van internationale bescherming de enige overgebleven uitweg was.

2.3.11. Daar komt nog bij dat, zoals in de bestreden beslissingen omstandig wordt toegelicht, de nodige bedenkingen kunnen worden gemaakt met betrekking tot de geloofwaardigheid van het door verzoekers voorgehouden asielrelaas.

Vooreerst liggen er geen objectieve bewijzen voor van de beweerde moord op verzoekers vader, noch van de vier geweldsincidenten op de persoon van verzoeker, waarvan de laatste hospitalisatie tot gevolg had. Het klopt dat de originele overlijdensakte van verzoekers vader werd voorgelegd, maar hierin is geen doodsonderzoek opgenomen, zodat dit document geen begin van bewijs vormt van een gewelddadig overlijden. Er ligt ook geen medische expertise voor. Verzoeker gaf evenwel tijdens zijn persoonlijk onderhoud aan dat, als iemand in het hospitaal overlijdt, de doodsoorzaak wordt nagegaan, dat er binnen de maand een expertise wordt opgesteld, dat dit mogelijks ook is gebeurd bij de dood van zijn vader maar dat hij er niet wou omgaan omdat hij na de dood van zijn vader niet in de buurt van het hospitaal wou komen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 8). In het verzoekschrift wordt, in de lijn van verzoekers eerdere verklaringen, aangehaald dat hij volledig van de kaart was door zijn vaders dood en hierdoor niet de nodige stappen kon zetten om bewijzen te verzamelen met betrekking tot diens overlijden, dat dit het laatste was waar hij toen aan dacht en dat hij toen ook nog niet persoonlijk bedreigd werd, laat staan dat hij de intentie had om te verzoeken om internationale bescherming. Deze verklaring voor het stilzitten komt allerminst overtuigend voor. Waar nog kan worden aangenomen dat verzoeker meteen na de dood van zijn vader niet de moed vond om navraag te doen naar de medische expertise, kan niet redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker tot op heden nog steeds geen enkele poging zou hebben ondernomen om het rapport van de medische expertise op enigerlei wijze te

bekomen of zich via enig communicatiemiddel te laten overmaken, zowel door eigen toedoen als door het inschakelen van een derde. Gevraagd ter terechtzitting waarom verzoekers niet hebben getracht bewijzen te vergaren, wijzen zij erop dat niemand weet dat zij in België zijn en dat zij geen directe familie hebben waarop zij kunnen vertrouwen. Deze uitleg volstaat niet. Het stilzitten van verzoekers duidt op een verregaand gebrek aan interesse voor de voorgehouden problemen en situatie en is onverenigbaar met de zelfverklaarde nood aan internationale bescherming. Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming immers worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent zijn problemen en zijn situatie en dat hij poogt alle nodige documenten te bekomen ter adstructie van zijn verzoek om internationale bescherming. Dat verzoeker naliel dit te doen, getuigt van een frappant gebrek aan interesse voor de voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de ingeroepen vrees voor vervolging.

Verder wijst de Raad er nog op dat kan worden aangenomen dat tweede verzoekster, ernstig getraumatiseerd door het overlijden van haar echtgenoot en met psychische problemen kampend, geen stappen heeft gezet om bewijzen te verzamelen, maar dit verklaart geenszins het stilzitten van verzoeker tot op heden om pogingen te ondernemen bewijzen over het beweerde gewelddadig overlijden van zijn vader te verzamelen.

Overigens is het compleet onaannemelijk, zoals in de bestreden beslissingen ook wordt aangestipt, dat verzoeker de moord op zijn vader niet zou hebben willen aanklagen. Uit verzoekers verklaringen blijkt niet alleen dat hij niet vroeg of wist of het hospitaal de politie al dan niet op de hoogte bracht van het overlijden van zijn vader nadat deze zwaar geslagen was, maar ook dat hij zelf de politie niet op de hoogte bracht, zonder dat hij daarvoor een bevredigende uitleg kan geven. Verder slaagt verzoeker er tot op heden niet in om documenten voor te leggen van zijn hospitalisatie naar aanleiding van de beweerde vierde aanval op zijn persoon en geeft hier geen aannemelijke verklaring voor. De tijdens het persoonlijk onderhoud voorgehouden verklaring dat het ongeveer een week duurt eer men medische rapporten van het ziekenhuis kan verkrijgen en dat hij en eerste verzoekster meteen het land hadden verlaten, is geenszins overtuigend of bevredigend en verklaart geenszins waarom verzoeker tot op heden de betreffende medische rapporten niet zou kunnen voorleggen. Dit duidt tevens op een verregaand gebrek aan interesse voor de voorgehouden problemen en situatie.

Dat een begin van bewijs werd voorgelegd van het feit dat de onderneming van verzoekers vader werd gesloten en dat hij klachten had ingediend om duidelijkheid te krijgen met betrekking tot de situatie van zijn ondernemingen, vermag geenszins aan te tonen dat verzoekers vader zou zijn vermoord door zijn belagers, laat staan dat dit aantoonde dat verzoeker vier keer door diezelfde belagers zou zijn aangevallen.

Het gebrek aan objectief bewijs kan tot slot niet worden gecompenseerd doordat er geen tegenstrijdigheden te ontwaren vallen in de verklaringen van verzoekers onderling voor wat betreft de voorgehouden moord, de datum van overlijden of de verschoning voor het stilzitten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan immers niet alleen worden afgeleid uit (*in casu* onderlinge) tegenstrijdigheden, maar ook uit vage en ongeloofwaardige verklaringen. De Raad stelt vast dat de verwerende partij in haar beslissingen op genoegzame wijze heeft uiteengezet waarom bedenkingen kunnen worden gemaakt bij de geloofwaardigheid van het relaas van verzoekers. Dat er in de bestreden beslissingen geen tegenstrijdigheden vermeld worden tussen de verklaringen van verzoekers onderling, betreft een argument dat dan ook niet relevant is.

De Raad besluit dat de verklaringen voor het ontbreken van documentaire bewijzen met betrekking tot de moord op verzoekers vader en de hospitalisatie van verzoeker na de vierde aanslag op zijn persoon, geenszins overtuigen en dat hen het voordeel van de twijfel niet kan worden toegekend.

2.3.12. De geloofwaardigheid van de beweringen van verzoekers wordt verder ondermijnd doordat verzoeker, noch eerste verzoekster enige melding maakten bij het commissariaat-generaal van de gewelddadige aanval op verzoekers vader in de zomer van 2019, zoals deze uitvoering wordt beschreven in de schriftelijke verklaringen van tweede verzoekster. Dat verzoeker en eerste verzoekster niet op de hoogte waren van dit incident, is niet meer dan een blote *post factum*-bewering. Dat de psychische toestand van tweede verzoekster ernstig achteruit ging na het overlijden van haar echtgenoot mag dan wel zijn, maar het is weinig aannemelijk dat zij verzoeker, zeker in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming, over het incident niet zou hebben ingelicht terwijl zij in de schriftelijke verklaring uitgebreid en gedetailleerd ingaat op het kwestieuze incident. Waar verzoekers opwerpen dat zij niet met deze tegenstrijdigheid werden geconfronteerd en zij bijgevolg geen kans hadden om hiervoor een degelijke uitleg te geven, merkt de Raad op dat niks de commissaris-generaal belet om een beslissing

te nemen mede op grond van een tegenstrijdigheid waarmee de verzoeker om internationale bescherming niet werd geconfronteerd. De verwerende partij is er geenszins toe gehouden om de verzoeker om internationale bescherming reeds op voorhand in kennis te stellen van en te confronteren met alle vaststellingen waarop de bestreden beslissing zal worden gebaseerd. Bovendien hebben verzoekers door middel van de bestreden beslissingen kennis genomen van de vastgestelde tegenstrijdigheid en hebben zij door het instellen van een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid gehad om hierop te reageren en de nodige toelichtingen te verstrekken, hetgeen zij ook hebben gedaan, zij het niet op overtuigende wijze. Waar verzoekers nog aanvoeren dat hen niet wordt verweten dat tweede verzoekster de problemen van verzoeker niet heeft vermeld in haar schriftelijke verklaring, merkt de Raad op dat verzoeker zelf aangaf dat zijn moeder niet op de hoogte was van zijn problemen tot zij in Polen aankwam, dat zij psychische problemen heeft en dat zij wel degelijk in haar schriftelijke verklaring aangeeft dat verzoeker nu ook problemen heeft met de politie, zij het zonder in te gaan op de vier incidenten, wat evenwel niet onaannemelijk is, gelet op haar kwetsbaar profiel. Dat het niet vermelden van de vier incidenten in de schriftelijke verklaring van tweede verzoekster niet wordt opgeworpen als tegenstrijdigheid, kan worden verklaard net door het kwetsbaar profiel van verzoekster, staat er niet aan in de weg dat het niet-vermelden van het incident in de zomer van 2019 door verzoeker en eerste verzoekster wel in aanmerking kan worden genomen en wijst geenszins op een tegenstrijdige motivering.

2.3.13. De Raad merkt verder op dat verzoeker en eerste verzoekster na de vlucht uit hun land van herkomst van 31 januari 2021 tot 10 oktober 2021 in Polen hebben verbleven, dat zij na anderhalve maand in Polen ook tweede verzoekster lieten overkomen, maar dat zij in Polen niet om internationale bescherming hebben verzocht.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in de Europese Unie of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekers nalieten dit te doen, kan dan ook niet in overeenstemming gebracht worden met een daadwerkelijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in het Verdrag van Genève, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Dat Polen het enige land was dat open was voor Georgiërs tijdens de coronapandemie kan het stilzitten niet verklaren en de herhaling van de eerdere verklaring dat zij dachten dat zij in Polen veilig waren tot aan de aanval op verzoeker en dat zij niet op de hoogte waren van de te volgen procedure biedt geen afdoende verklaring voor het niet indienen van een verzoek om internationale bescherming in Polen en doet geen afbreuk aan het feit dat van hen verwacht kon worden dat, indien zij daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in hun land van herkomst liepen, zij zo snel mogelijk een beroep deden op beschermingsmogelijkheden. Er kan hierbij redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar verzoekers terechtkomen en dat aan hen bescherming verleent ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen de vervolgers beschermd te worden. Waar verzoekers tot slot aanhalen dat zij onmiddellijk na de aanval op verzoeker Polen verlieten en daags na aankomst in België om internationale bescherming verzochten, wijst de Raad er nog op dat dit nog steeds niet verklaart waarom zij niet eerder om internationale bescherming verzochten.

2.3.14. Tot slot wordt in de bestreden beslissingen terecht aangehaald en gemotiveerd dat verzoekers kennis over de gesloten onderneming van zijn vader en diens problemen beperkt is, dat hij weinig moeite deed om zich hierover te informeren en dat geen causaal verband aannemelijk wordt gemaakt tussen het sluiten van de onderneming van verzoekers vader en de bedreigingen die verzoeker kreeg om een schuld van zijn vader af te betalen. Overwogen wordt als volgt:

“U en uw moeder halen ook aan (CGVS p. 4-5; schriftelijke verklaring moeder vraag 4) dat uw vader een zaak had die in 2016 zonder reden of uitleg werd gesloten door de belastinginspectie. Ter ondersteuning hiervan legt u een bewijs dd. 13/12/2010 van registratie in het handelsregister, een ontvangstbewijs dd. 17/11/2016 van de administratieve dienst met als onderwerp ‘schraping uit het register’, en een antwoord dd. 09/09/2017 van de belastinginspectie op een klacht van uw vader. Gevraagd of er een verband is met jullie verzoek om internationale bescherming verklaart u (CGVS p. 8) dit niet te weten maar dat u denkt van wel. Bij verdere bevraging verklaart u dat de zaak toen zonder enige reden of bewijs werd afgenomen, dat er niks werd gezegd, dat u werd gezocht en bedreigd door die politiemensen, dat u dit één systeem vindt. Met dergelijke vage verklaringen legt u echter geen causaal verband tussen de sluiting van de zaak van uw vader door de belastingdienst en de bedreigingen die u kreeg om een schuld van uw vader af te betalen. U weet ook niet waarom uw vader meende dat diens zaak onterecht werd gesloten en u heeft dit

evenmin aan hem gevraagd. U weet niet of uw vader wat betreft de sluiting van zijn zaak nog elders klacht heeft ingediend of dat toen hij geen gehoor kreeg bij de belastingdienst hiertegen bij een hogere overheidsinstantie in beroep is gegaan. De door u voorgelegde documenten scheppen ook geen duidelijkheid. De twee bewijzen tonen louter de registratie en schrapping van een zaak aan, zonder meer. Uit het antwoord van de belastingdienst blijkt louter dat ze uw vader melden dat ze nog geen antwoord hebben kunnen geven op zijn klacht omdat ze hun achterstand chronologisch aan het verwerken zijn. Indien u daadwerkelijk meer had willen weten over de problemen die uw vader kende en of die verband houden met uw beweerde problemen, had u toch kunnen contact opnemen met diens advocaat en boekhouder die uw vader blijkens uw verklaringen jarenlang hebben bijgestaan (CGVS p. 5). Ook hier moet besloten worden dat uw houding dermate nalatig is hetgeen niet te rijmen valt met de door u verklaarde vervolgingsvrees.”

Verzoekers komen in het verzoekschrift niet verder dan het volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, wat geen dienstig verweer is. De Raad stelt vast dat verzoekers tot op heden geen ernstige pogingen hebben ondernomen om inzicht te krijgen in de reden van sluiting door de belastinginspectie van de onderneming van verzoekers vader. Verzoekers tonen niet in het minst aan dat zij inspanningen hebben geleverd om zich te vergewissen van de stand van zaken van de klacht van verzoekers vader of om zich te informeren bij de boekhouder en advocaat van de zaak. Dat verzoeker geen nauwe contacten zou hebben gehad met deze personen, maakt totaal niet aannemelijk waarom geen contact met deze *professionals* zou kunnen opgenomen worden. Dat de vader van verzoeker zeer gesloten was over zijn onderneming, druist dan weer in tegen de eerdere verklaring van verzoeker dat hij nooit aan zijn vader vroeg waarom zijn onderneming werd gesloten en verklaart bovendien en bovenal niet waarom, indien verzoeker overtuigd was van het causaal verband tussen die sluiting en de aanval op zijn persoon, hij zich niet verder poogde te informeren over de oorzaak van zijn problemen en de openstaande schuld van zijn vader van 140.000 dollar. Dit nalaten en totaal geen gebrek aan desinteresse in hoofde van verzoeker valt niet te rijmen met de voorgehouden vrees voor vervolging. Dat eerste en tweede verzoekster als vrouwen nog minder informatie krijgen en zich in het traditioneel Georgische rollenpatroon niet moeten bezighouden met zaken, kan verzoekers gebrek aan interesse geenszins wegnemen. Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker kennelijk naliet dit te doen getuigt van een verregaand gebrek aan interesse voor de voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de ingeroepen vrees voor vervolging.

2.3.15. De door verzoekers neergelegde documenten, opgenomen in de map “documenten” in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekers overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan de conclusies van de commissaris-generaal.

2.3.16. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.17. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan het relaas van verzoekers niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit niets blijkt dat er heden in Georgië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.18. Waar verzoekers aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Verzoeker en eerste verzoekster kregen tijdens hun persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal de kans om de redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende

bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk die het Russisch machtig is. Tweede verzoekster kreeg, zoals hiervoor genoegzaam is gebleken, de mogelijkheid om haar asielmotieven schriftelijk uiteen te zetten, mogelijkheid waarvan zij gebruik heeft gemaakt. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers op een individuele en objectieve wijze beoordeeld, met omzichtigheid onderzocht en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.3.19. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.20. In acht genomen hetgeen voorafgaat, hebben verzoekers geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers' verzoeken om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.21. De Raad ziet, gelet op het voorgaande, geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS